

DECIZIE*În numele Legii*

27 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată	C E
Judecători	O L și T S
Grefier	C V
Cu participarea:	
Procurorului	B V
Avocatului	P D
Inculpatului	O D

judecând în ședință publică apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi, M N, declarat împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017, în cauza penală privind învinuirea lui:

O D T, născut la XXXXX originar din XXXXX domiciliat în mun. XXXXX, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, nesupus militar, căsătorit, angajat în calitate de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului XXXXX, anterior nejudecat,-

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Cauza s-a aflat în procedură:

- în instanța de fond: 08.10.2013-12.01.2017;
- în instanța de apel: 08.02.2017-27.06.2017.

Procedura de citare legal executată.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017, O D învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Măsura preventivă aleasă în privința inculpatului O D- obligarea de a nu părăsi localitatea a fost încetată de drept.

Corpuri delictive: Caseta audio de model „Sony mini DV” și discul DVD-R de model „Titanium” cu nr. XXXXX, se vor păstra la materialele cauzei penale. Permisul de conducere de numele C V care se păstrează la C V au fost lăsate ultimei. Actele în baza cărora a fost perfectat și eliberat permisul de conducere pe numele C V, procesul-verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce nr. XXXXX din 22.05.2013 de expediat BEET XXXXX, după intrarea în vigoare a sentinței, iar bancnotele în valoare de 150 euro, ce se păstrează la materialele cauzei, de confiscat în interesul statului, după intrarea în vigoare a sentinței.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, de către organul de urmărire penală O D, este învinuit de faptul că el la data de 11.05.2013, aflându-se la locul de muncă în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul XXXXX, situată pe str. XXXXX contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a întreprinderii de Stat „CRIS Regstru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, acționând cu intenție directă, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, folosindu-se de situația aflării în biroul său de serviciu de la cet. C V a extorcat suma de 600 lei, pentru ca ultima să nu fie obligată

să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acestuia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere pentru categoria „B”.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre primirea de la cet. C Va mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, a extorcat de la aceasta suma de 150 Euro, care la data de 11.05.2013 constituia 2407,5 lei, (două mii patru sute șapte) lei, 50 bani conform cursului oficial stabilit de către BNM, în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru C Va permisului de conducere.

Ulterior, la 16.05.2013, Oficiu Dumitru, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului XXXXX, a primit de la C Vsuma de 600 lei, pe care a extorcat-o anterior pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere.

În continuare, la 22.05.2013, O D, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului XXXXX, a primit de la C Vsuma de 150 euro pe care a extorcat-o anterior în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru aceasta a permisului de conducere pentru categoria „B”.

Astfel, instanța de fond a pronunțat sentința sus-indicată.

3. Nefiind de acord cu sentința menționată procurorul în Procuratura r-lui Anenii Noi, M N în termen legal a atacat-o cu apel, solicitând admiterea apelului și casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care O D să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal și în baza acestui articol a-i numi o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu amendă în mărime de 1000 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

În argumentarea apelului depus, acuzatorul de stat a invocat următoarele:

- sentința de achitare este neîntemeiată;
- fiind audiat în calitate de bănuț O Da recunoscut vina în cele incriminate, iar ulterior a oferit declarații contradictorii și nu susținea cele declarate inițial. La fel inculpatul a oferit declarații contradictorii ori, fiind audiat în calitate de inculpat a declarat că, în ziua de 22.05.2013, C Vs-a prezentat la examen, unde a fost examinată împreună cu alți candidați, în timp ce C Vsusținea proba teoretică, el se afla la proba practică, iar fiind audiat în calitate de învinuit unde la fel nu a recunoscut vina a declarat că, a fost prezent la probat teoretică însă a ieșit de câteva ori pe probleme personale.
- vinovăția inculpatului a fost confirmată pe deplin în baza probelor: declarațiile martorilor Cotova Vera, Gogu Sergiu și probele scrise anexate la materialele cauzei;
- consideră neîntemeiată concluzia primei instanțe cu privire la ingerința și provocare a inculpatului la comiterea infracțiunii, cet. C Vacionând sub supravegherea și facilitarea organului de urmărire penală.
- în prezentul proces penal nu sunt întrunite condițiile sau circumstanțele care permit a conchide asupra existenței unei provocări, potrivit principiilor și practicii CtEDO.

4. În cadrul ședinței instanței de apel procurorul participant B V a susținut apelul acuzatorului de stat în sensul declarat și a solicitat casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul O D să fie condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, la materialele cauzei penale sunt prezentate suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, mai mult, în această cauză penală nu a fost comisă nici o provocare.

Apărătorul P D nu a susținut apelul acuzatorului de stat, solicitând să fie respins ca nefondat și menținută sentința de achitare.

Inculpatul O Dnu au susținut apelul acuzatorului de stat, a solicitat menținerea sentinței instanței de fond. Pledează a fi nevinovat.

5. Colegiul Penal, audiind participanții la proces, examinând materialele cauzei penale, consideră necesar de a admite apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi M N ca fiind întemeiat, casează integral sentința Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017, rejudecă cauza dată și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.*

Colegiul Penal reține că instanța de fond la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală inculpatul O D învinuit în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal urmează a fi achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul Penal constată următoarele:

Este cert stabilit că, O D, la data de 11.05.2013, aflându-se la locul de muncă în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului XXXXX, situată pe str. XXXXXX, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a întreprinderii de Stat „CRIS Regstru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, acționând cu intenție directă, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, folosindu-se de situația aflării în biroul său de serviciu de la cet. C Va acceptat suma de 600 lei, pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere pentru categoria „B”.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale îndreptate spre primirea de la cet. C Va mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, a pretins de la aceasta suma de 150 Euro, care la data de 11.05.2013 constituia 2407,5 lei, (două mii patru sute șapte) lei, 50 bani conform cursului oficial stabilit de către BNM, în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru C Va permisului de conducere.

Ulterior, la 16.05.2013, O D, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului r-nul XXXXXX, a primit de la C Vsuma de 600 lei, pe care a acceptat-o anterior pentru ca ultima să nu fie obligată să frecventeze suplimentar orele practice de conducere a automobilului și admiterea acesteia

la susținerea examenelor de calificare a conducătorilor auto și primirea permisului de conducere.

În continuare, la 22.05.2013, O D, aflându-se în biroul său de serviciu în incinta Biroului Examinare și Evidență a Transportului XXXXX, a primit de la C V suma de 150 euro pe care a pretins-o anterior în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru aceasta a permisului de conducere pentru categoria „B”.

Fiind audiat în ședința instanței de apel inculpatul O Da susținut pe deplin declarațiile oferite în prima instanță, potrivit cărora, vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a declarat următoarele: la 22.05.2013 aflându-se la serviciu, în birou a intrat C V, care s-a adresat cu rugămintea de a o ajuta ca să-și perfecțeze actele de a susține examenul de a primi permisul de conducere, spunând că mama ei este bolnavă, are puțin timp și este necesar să plece în Rusia având nevoie urgent de permis. A dorit să o ajute omeneste, fără nici o recompensă, în caz dacă va avea posibilitate de fi în sala de examinare. Când C V a intrat în sala de examinare el se afla la proba practică toată ziua și la candidații de a primi permis. Nu a avut nici o posibilitate de a o ajuta în sala de examinare și nu este vinovat de ceea ce este învinuit. De la C a bani nu a solicitat. Deși în masa din birou respectiv s-a ridicat o carte în care erau 3 bancnote de 50 euro. În acel birou lucrează doi colaboratori, iar ușa nu se închide. Putea să intre orice persoană cu diferite întrebări. Când C era în birou, el a ieșit, a mers în alt birou pentru a lua un certificat, se ridica și se ducea la safeu, care era în alt capăt al biroului și nu a avut posibilitate să urmărească ce face ea. Presupune că, ea putea să pună în masă banii. La înregistrarea făcută de organul de urmărire penală nu a auzit discuții despre bani. Recunoaște că i-a spus lui C că, dacă va avea posibilitate, o va ajuta, dar ea l-a întrebat: a „DENGHI”, unde el i-a zis „CACHIE DENGHI?”. La anchetă a recunoscut vina, fiindcă a fost amenințat că va fi închis după gratii. Era emoționat, iar tatăl său era pe pat de moarte. I s-a spus că dacă nu va recunoaște, va fi arestat. Anterior în calitate de învinuit el nu a mai recunoscut vina. N D a fost în sala de examinare, iar el era cu totul în altă parte. C a venit la birou de 3 sau 4 ori. Perfectând actele ei, i-a spus că e nevoie să facă niște cursuri adăugătoare de 20 de ore. Ea apoi a prezentat certificatul corespunzător. A spus că dacă va putea, o va ajuta, dar nu a mers vorba de recompensă. A stat de vorbă cu ea de 2 ori în birou și odată afară. El a fost numit prin ordin de a participa la examen. În comisie se aflau 3 persoane. S-a discutat doar ce trebuie să facă la examen și ce document să dispună asupra sa. Acela a fost registru actelor normative, iar de registrul respectiv se folosesc toți. Este un singur registru pentru 4 birouri și nu este un loc stabilit unde trebuie să se afle acest registru. Nu ține minte nici dacă s-a folosit de acel registru atunci. Bănuiește că nu numai C putea să pună acest registru în masă, a avut posibilitatea mai mulți să pună acel registru în masă. La proba practică s-au urcat în automobil 5 persoane. Când s-a așezat C, la volan în bancheta din spate era încă o persoană. Mașina e dotată cu camere de luat vederi și nu a putut s-o ajute. C a mers bine, a făcut o greșeală mică. A citit ordonanța de bănuț și i-a spus că dacă nu o semnează, va fi închis. Au fost careva discuții ce ține de partea sexuală, poate pe acest motiv dânsa s-a adresat la CNA.

Suplimentar în cadrul ședinței de apel a declarat că, nu se consideră vinovat, nu s-a aflat în sala de examinare. A menționat că mijloacele bănești nu au fost depistate la inculpat, ci în biroul unde activau mai mulți colaboratori, ușa era deschisă, aveau acces mai multe persoane. Până la cele întâmplate, d-na C VI-a telefonat și a întrebat când trebuie să se prezinte la examen, și i-a spus data, nu era în careva relații cu ea, numărul său l-a luat de la colegi. A specificat că fiind audiat în calitate de bănuț, a fost influențat de către colaboratorii CNA, care i-au spus că dacă va da declarații împotriva sa îi vor permite să plece acasă. Colaboratorii i-au spus că dacă el va semna procesul-verbal îi vor da drumul acasă, la tatăl său acre era bolnav. A menționat că a depus plângere cu privire la faptul că a fost influențat.

6. Cu toate că inculpatul nu recunoaște vina, Colegiul Penal consideră că vinovăția inculpatului O D se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile martorului C V, potrivit cărora, a învățat la școala auto, dar examenul nu l-a susținut. A plecat peste hotarele țării. Când s-a întors a mers la (MP)EO întreprinderea de Stat „CRIS Registru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor să afle ce documente sunt necesare pentru a susține examenul. Aceasta a fost în anul 2013. A intrat într-un birou, unde era O. Era unicul birou unde cineva era. L-a întrebat și i s-a spus să aducă ce documente i-au rămas de la școală. A doua zi a venit cu documentele, dânsul le-a examinat și i-a spus ce documente mai sunt nevoie de făcut. I-a plătit bani ca el să-i facă o practică ca a trecut lecții. I-a spus când să vină la examen. Până la examen s-au întâlnit în drum, pentru a se înțelege de bani, care trebuia să-i dea. O i-a spus în biroul său, că trebuie să-i dea 150 euro. L A un cunoscut de al ei, i-a spus să adreseze la Anticorupție în Chișinău. Ea a sunat și i s-a spus să vină. Acolo ea a comunicat totul. În ziua când a dat examenul în birou era numai ea. Înainte de examen, el a ieșit afară și i-a spus să intre. Până la examen s-au întâlnit, dar nu ține minte de câte ori. De bani a mers vorba câte ori s-au întâlnit. El a cerut 150 de euro. Acești bani i s-au dat de la centrul Anticorupție, ea i-a cerut de la ei. Când a venit la examen banii erau cu dânsa. În acea zi de la anticorupție i s-au dat banii și o gențuță cu aparatură. Dacă i-au dat dictafon nu ține minte. O în acea zi i-a spus cum o va ajuta să dea examenul și a ajutat-o. În sala de examene nu mai era nimeni în afară de O, care era la spatele ei. El i-a lămurit câte ori va face „clikuri” cu mouse-ul de la calculator acel număr la bilet să bifeze. Ea nu se uita, reținea și asculta semnalul de la el. Nu ține minte după ce a dat examenul, dacă cineva era în sală. Înainte de examen O a cerut banii, dar ea i-a spus că după ce primește permisul atunci îi va da banii. S-a urcat la volan și a mers prin Anenii Noi. În mașină erau doar ei. Cine de la (MP)EO a adus mașina nu ține minte. Ea pe el, ceva l-a întrebat și el i-a spus să tacă că poate să fie ceva instalat să-i asculte. În acea zi nu știe dacă a sunat cuiva. Când a venit după permis, în birou era încă cineva, el i-a dat permisul și i-a întins o carte unde să-i pună banii. Cartea a scos-o din saltarul de la masa sa, ea a pus banii și el a pus cartea la loc și ea a plecat. Mai mult cu el nu s-a întâlnit. Din biroul lui O nu știe dacă a sunat și a spus că banii în mâna O nu i-a luat. De la anticorupție i-au dat gențuța și i-au spus că convorbirea lor se înregistrează. Nu ține minte să spus că d-nul O putea să schimbe locul la bani. A fost și a ascultat audio și video, dar rău se auzea. În mașină erau doar ei doi. Mai mult nimeni nu a fost în mașină. Când a dat examenul la calculator ea nu a văzut pe nimeni, numai glasul lui O. Ea câteodată nu înțelegea semnul care îl dădea și atunci ei îi răspundeau cu cuvinte doi sau trei. Banii O i-a luat precis. În timpul examenului în automobil era ea și cu O. Telefonul era tot timpul cu ea, chiar și în timpul examenului. Nu ține minte să-i fi sunat cineva. Înainte de examen i-au dat gențuța. Pur și simplu i-au dat banii, dar nu i-au spus dacă sunt marcați. Nu ține minte dacă i-au spus să dea banii lui O în mâna numaidecât. Când a dat banii în birou mai era o persoană. Ce bancnote erau nu ține minte, știe că erau Euro. Când trebuia să-i dea banii, s-a așezat în fața lui O. Nu ține minte dacă s-a întâlnit cu persoanele de la anticorupție. I-a spus lui O că nu dea banii înainte de examen fiindcă în viață a fost mințită de multe ori. Cazul cu O nu a fost un flirt. Ei s-au înțeles deodată cu suma de 150 euro. Câte bancnote a pus în carte nu ține minte. Ce nominal aveau bancnotele nu ține minte. Înainte de examen în acea zi ea cu O s-a întâlnit de mai multe ori.

- declarațiile martorului G S, potrivit cărora, deține funcția de inginer la XXXXX și este coleg de serviciu și birou cu O D. Când vin anumite persoane, ei le comunică ce acte trebuie să prezinte. La acel moment permis provizoriu ei eliberau. În acea zi el a fost în comisia de examinare. Biroul de evaluare se află vis-a-vis. Erau 7 calculatoare și permanent sunt 7 persoane la calculator. De la calculatorul principal operatorul introduce datele persoanei și programa automat prezintă testul. În birou se află doar președintele comisiei. Este înregistrare video. Toate calculatoarele se află spre președinte, iar persoanele stau cu spatele. Distanța de la calculatoare până la membrii comisiei este de aproximativ 5 metri. Președintele de la monitorul principal nu poate să vadă la calculatorul elevului care dă examen, fiindcă nu se permite să te apropii de elevul care dă examenul. Doar persoana care dă examenul vede testul său personal. În birou accesul e liber. Crede că nu-i posibil de ajutat persoana să susțină testul.

- declarațiile martorului N D, potrivit cărora, O D era subalternul său și era membru al comisiei de examinare și răspundea de primirea actelor, în ziua examenelor

O trebuia și s-a ațiat la proba practică la Poigon. Personal s-a ațiat în căutare de președinți a comisiei de examinare. Cel puțin erau 20 de persoane la examen. Erau / calculatoare și camere de luat vederi. E posibil de ajutor persoana doar în cazul când persoana sesizează despre necunoașterea sa cum să se folosească de calculator. În timpul examenului teoretic cel puțin 2 persoane se află obligatoriu. A fost împreună cu O la examen. Cu mouse-ul calculatorului lucrează toți odată.

6.1 De asemenea, Colegiul Penal stabilește că vinovăția inculpaților O Din comiterea infracțiunii de tentativă la escrocherie se mai dovedește integral prin următoarele materiale ale cauzei penale:

- procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor cu înregistrarea de imagini întocmit la 23 mai 2013, (f.d. 25-30, vol. I);
- procesul-verbal de pecheziție în biroul de serviciu lui D. O din 22.05.2013, (f.d. 41-43, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a documentelor prin care au fost examinate actele referitoare la susținerea examenelor de obținere a permisului de conducere de către C V,
- procesul-verbal de ridicare a documentelor prin care au fost ridicate actele referitoare la procedură de susținere a examenelor de obținere a permisului de conducere, procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a registrului de evidență a corespondenței a I.I. „Prestescu Ion”, (f.d. 49-59, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere provizoriu de la C V, (f.d. 63, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a permisului de conducere provizoriu, (f.d. 64, vol. I);
- procesul-verbal de ridicare a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, O D, (f.d. 129-135, vol. I);
- procesul-verbal de examinare a documentelor și anume a descifrărilor convorbirilor telefonice de la abonatul S.A. „ORANGE”, O D, raportul de expertiză nr. XXXXX din 31 iulie 2013. (f.d. 140-150, vol. I);

7. Colegiul Penal analizând obiectiv cumulum de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, constată cu certitudine că inculpatul O Da comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului se încadrează corect în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative: *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică a mijloacelor bănești, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile ei de serviciu, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale*

8. În urma verificării probelor, Colegiul Penal ajunge la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpatului O D, invocate în apelul depus împotriva sentinței de achitare sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt și de drept constatate în cadrul cercetării judecătorești.

În acest context, în sentința atacată instanța de fond a respins în totalitate probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și vinovăția inculpatului O D, greșit a ajuns la concluzia de achitare pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Colegiul Penal consideră că prima instanță greșit și-a întemeiat sentința de achitare pe declarațiile inculpatului și pe presupusa influențare din partea ofițerilor de urmărire penală, invocând că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilind prezența unei provocări din partea organului de urmărire penală.

Concluzia primei instanțe privind existența provocării la acte de corupere, nu poate fi reținută ca una corectă și întemeiată, or, Curtea Europeană explică condițiile sau circumstanțele ce permit a conchide existența unei provocări, concluzii ce urmează a fi raportate la prezenta cauză penală.

A refuzat sau nu instanța de a audia ofițerul de sub acoperire, precum și agenții acestuia ? (a se vedea cauza Ludi c. Elveției, hotărârea din 15 iunie 1992)

Raportat la cazul dat se constată că în cauza penală de acuzare a lui O Dnu au fost utilizați ofițeri sub acoperire și nici agenți ai acestora. În cadrul urmăririi penale de către procuror nu au fost autorizate măsuri speciale de investigație cu utilizarea investigatorilor sub acoperire. Mai mult, participarea benevolă și necondiționată a martorului C Vla efectuarea măsurii specifice de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței. Concluzionăm că o astfel de încălcare nu a avut loc. Această participare nu poate fi considerată ca activitate sub acoperire.

A existat sau nu o suspiciune privind comiterea unei infracțiuni anterior realizării flagrantului ? (a se vedea cauzele Texeira de Castro c. Portugaliei din 09 iunie 1988 și Vanyan c. Federației Ruse hotărârea din 15 decembrie 2005)

Se reține că, suspiciunea de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal a apărut anterior transmiterii mijloacelor bănești inculpatului O D, bănuiala rezonabilă fiind fundamentată pe actul de sesizare depus de martorul C V, care indicau direct asupra comiterii unei infracțiuni. În coraport cu condiția invocată anterior, Colegiul Penal subliniază că C Vnu au avut calitatea de investigator sub acoperire în cadrul prezentului proces penal. Acest fapt a fost negat și de către martor în cadrul audierilor în fața instanței de judecată.

Care a fost gradul de implicare al organelor de drept la acumularea probelor și investigarea faptei ? În acest context Curtea a analizat dacă organele de drept au avut sau nu un comportament pasiv la investigarea cazului (a se vedea cauzele Texeira de Castro Portugaliei din 09 iunie 1988 și Edwards și Lewis c. Regatul Unit, hotărârea din octombrie 2004)

În prezentul proces penal o astfel de încălcare nu a fost constatată, fapt ce reiese din materialele cauzei penale. Astfel, rolul ofițerilor de investigații în cauză s-a referit nu la instigarea inculpatului de a comite coruperea pasivă în special de a pretinde, accepta sau primi bani de la C V, ci la efectuarea unei măsuri speciale de investigații prevăzute în mod legal de către normele procesual penale. Rolul organului de investigație a fost de a acumula informații în limitele autorizației eliberate de procuror. Colegiul Penal relevă că măsuri speciale de investigații efectuate în prezenta cauză penală au fost autorizate în modul prevăzut de lege, rezultatele acestora, ulterior, fiind verificate și legalizate prin încheierea judecătorului de instrucție devenită irevocabilă, prin neatacarea acesteia de către apărare. Menționăm că apărarea nu a prezentat nici un argument plauzibil că contestări temeiniciei acestei încheieri nu ar fi avut nici un efect. Subliniem că pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii procesului penal.

A existat sau nu o presiune a unor agenți sub acoperire, reprezentanți ai organelor de drept sau a persoanelor care au acționat la instrucțiunea acestora asupra persoanei care a primit mita?

Asupra acestor condiții Curtea Europeană a reținut faptul că există o provocare atunci când ofițerii implicați - fie membri ai forțelor de securitate fie persoane acționând în baza instrucțiunilor date de către aceștia - nu se limitează la investigarea activității infracționale într-o manieră pasivă, ci exercită presiuni asupra persoanei în cauză în sensul determinării către comiterea unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisă, cu scopul obținerii de probe și acuzații (a se vedea cauzele

cauza în sensul determinării cauzei comiterii unei infracțiuni, care în mod normal nu ar fi fost comisă, cu scopul obținerii de probe și acuzații (ca de exemplu cauzele *Teixeira de Castro c. Portugalia* hotărârea din 09 iunie 1988 și *Ramanauskas c. Lituania*; hotărârea din 5 februarie 2008). Inexistența unei presiuni în sensul stabilit de Curtea europeană se confirmă și prin materialele audio-video rezultate din măsurile speciale de investigații autorizate în cadrul cauzei renale, care indică direct că la momentul primirii banilor inculpatul nu s-a opus actului de corupție, mai mult comportamentul acestuia era predispus de a comite actul de corupție și a acceptat mijloace bănești ce nu i se cuvin. Urmează a fi reținut faptul că tănuirea banilor de către inculpat între filele unei cărți indică direct că acesta nu doar că nu intenționa să se opună acceptării banilor ci și a premeditat momentul primirii acestora, utilizând tehnici de tănuire a produsului infracțional. Astfel, organele de drept nu au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații în vederea documentării și fixării acțiunilor inculpatului nu poate fi percepută ca provocare.

Colegiul Penal, consideră că declarațiile inculpatului O D precum că dânsul n-ar fi comis fapta infracțională imputată, nu a solicitat și nu a primit mijloacelor bănești care nu i se cuvine de la cet. C V, nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

La fel, Colegiul Penal apreciază critic versiunea inculpatului O D precum că fiind audiat în calitate de bănuț a recunoscut vina sub presiunea colaboratorilor Centrului Național Anticorupție care au manifestat o violență psihică asupra acestuia, or, această versiune nu și-a găsit suport probatoriu, iar potrivit ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, M S, din 26 iunie 2017 s-a dispus începerea urmăririi penale pe faptele descrise de O D în cadrul audierii în calitate de inculpat la 02.05.2017, cu clasarea procesului penal înregistrat în Registrul de evidență al sesizărilor cu privire la infracțiuni ale Procuraturii Anticorupție cu nr. XXXXX la 30.05.2017.

În concluzia celor relatate supra, instanța de apel reiterează că, în prezenta cauză penală nu se regăsesc elementele caracteristice unei provocări și nu sunt întrunite condițiile prin care s-ar constata o astfel de provocare la acte de corupere, din care considerente este neîntemeiată concluzia privind achitarea inculpatului pentru corupere pasivă.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 324 Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune respectarea de către persoanele cu funcția de răspundere a obligației de a pretinde, primi sau accepta remunerația în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod penal este format din oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantajele ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere publică.

În speță, prin acțiunile inculpatului O D s-au periclitat – relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public și acționarea persoanei cu funcție publică în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material al infracțiunii în cauză fiind mijloacele bănești.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a pretinde ori a primi oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, ori de a accepta servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere publică.

În cadrul judecării apelului, Colegiul Penal din cumulul probelor cercetate, constată că, în acțiunile inculpatului O D se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă, realizându-se prin faptul că, inculpatul a pretins și a primit de la cet. C V suma de 600 lei în data de 16.05.2013 și 150 euro în data de 22 mai 2013, în vederea favorizării susținerii cu ușurință a testărilor necesare și perfectarea pentru aceasta a permisului de conducere pentru categoria „B”, fapt ce se confirmă prin declarații martorului C V și procesul-verbal de percheziție în biroul de serviciu lui O D din 22.05.2013 și procesele-verbale de cercetare a documentelor ridicate din biroul lui O D.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă se caracterizează prin intenție directă, urmărind un scop de cupiditate.

Colegiul Penal reține că, latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă este manifestată prin intenția directă a inculpatului, care își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora, or, inculpatul O D a conștientizat că nu i se cuvin banii oferți de către C V, pentru a îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile lui de serviciu, și anume, în vederea facilitării obținerii permisului de conducere de categoria „B”.

Inculpatul O D întrunește condițiile ca subiect al infracțiunii de corupere pasivă, fiind persoane fizice responsabile care la momentul săvârșirii infracțiunii avea împlinită vârsta necesară de tragere la răspundere penală și având calitatea specială prevăzută de norma penală de persoană cu funcție publică, or, inculpatul avea funcția de inginer coordonator al Biroului Examinare și Evidență a Transportului din cadrul Direcției de înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a întreprinderii de Stat „CRIS Regstru” a Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, ce constituie o funcție publică.

În ce privește semnul calificativ reglementat la alin. (2) lit. c) art. 324 Cod penal – „săvârșită cu extorcarea de bunuri”, Colegiul Penal constată că aceasta nu și-a găsit confirmare în suportul probatoriu administrat și urmează a fi exclusă din învinuirea imputată inculpatului O D, or, de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente, concludente și utile care să confirme cu certitudine extorcarea banilor de către inculpat de la cet. C V.

Mai mult, din analiza cumulară a probelor, instanța de apel constată că însăși cet. C V inițiatorul facilitării obținerii permisului de conducere de categoria „B”, solicitând ajutorul de la inculpatul O D în vederea ușurării testării la cele două probe de examene auto, pentru a obține cât mai curând permisul de conducere.

Totodată, pentru a fi prezentă o acțiune ca extorcare în speța dată, aceasta trebuie să se manifeste printr-o cerere - solicitare insistentă, ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui ea se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu, dar din stenogramele convorbirilor în speța dată, nu se constată prezența unor asemenea acțiuni din partea inculpatului.

Potrivit plângerii din 21 mai 2013 depusă la CNA de către C V, ultima a susținut că, inculpatul i-a cerut suma de bani în mărime de 150 Euro pe care trebuia să i-o dea în ziua desfășurării examenelor auto, adică la data de 22 mai 2013. Însă, stenogramele convorbirilor dintre aceștia (f.d. 25-30, vol. I), indică contrariul, anume C V a fost persoana care a inițiat și solicitat în mod repetat aportul lui O D în obținerea permisului de conducere. Mai mult decât atât, anume C V a inițiat discuția cu O D despre bani, indicând că cu o zi anterioară s-au înțeles la suma de 150 euro, însă ultimul nu a oferit nici un răspuns clar de acceptare a banilor respectivi, reieșind din probele administrate.

Luând în considerare că, potrivit prevederilor art. 64 alin. (2) Cod penal, se reglementează că unitatea convențională este egală cu 50 de lei, iar suma de bani primită de către inculpat constituie 600 lei și 150 euro, care potrivit cursului oficial stabilit de BNM constituie suma de 2407,5 lei, instanța de apel constată că fapta

prima de care inculpatul consutaie 600 lei și 150 euro, care potrivit cursului oficial stabilit de Banca Consutaia suma de 4707,5 lei, instanța de apel constata ca, rapta infracțională a fost săvârșită în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.

În urma celor expuse supra și în baza analizei obiective a cumulului de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, Colegiul Penal conchide că, vinovăția inculpatului O Din comiterea infracțiunii prevăzute de art. 342 alin. (4) Cod penal a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpaților în afara oricărui dubiu rezonabil.

Mai mult ca atât, Colegiul verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

9. La stabilirea pedepsei penale inculpatului, instanța de apel reține că, potrivit dispozițiilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Sancțiunea prevăzută pentru art. 342 alin. (4) Cod penal, califică infracțiunea în temeiul prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, drept una ușoară, iar potrivit dispoziției art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Luând în considerare că faptele infracționale au fost comise de către inculpatul O Din luna mai a anului 2013 și în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală prevăzută de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel consideră necesar de a libera pe inculpatul O D de răspunderea penală, cu încetarea procesului penal de învinuire a lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 342 alin. (4) Cod penal.

Din considerentele menționate, Colegiul Penal consideră necesar de a admite apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi, M N a casa integral sentința Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017 și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

10. În temeiul celor elucidate și expuse, călăuzindu-se de prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2), art. 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Admite apelul procurorului în Procuratura r-lui Anenii Noi, M N, declarat împotriva sentinței Judecătorei Anenii Noi din 12 ianuarie 2017, casează sentința atacată integral pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Recunoaște culpabil pe O Din comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, cu liberarea de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea prescripției prevăzute de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Corpurile delictive: caseta audio de model „Sony mini DV” și discul DVD-R de model „Titanium” cu nr. NNNNN de păstrat la materialele cauzei penale; permisul de conducere pe numele V C de lăsat în posesia acesteia; actele în baza cărora a fost perfectat și eliberat permisul de conducere pe numele V C, procesul-verbal de examinare în vederea obținerii dreptului de a conduce nr. XXXXXX din 22.05.2013 de expediat XXXXX, iar bancnotele în valoare de 150 euro, de confiscat în interesul statului.

Decizia este executorie, dar cu drept de recurs în Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată pronunțată public la 14.07.2017, ora 14:00.

Președintele ședinței C E

Judecător O L

Judecător T S